

למשה,

כילדה קטנה, כאן בכפר מנחם, התחברה עבודתי דמותו של משה למושג ארכאולוגיה, לטיולים לתל החרסים ולעיסוק באיסוף שברי כלים עתיקים. כשקצת בגרתי התרבו החיבורים והתחברה הדמות לא עוד ארכאולוגיה בלבד אלא ארכאולוגיה שאליה מצטרפת אומנות, ספרות וחינוך. את מלוא משמעותו של החיבור הזה הבנתי כשראיתי את משה, כמחנך של כיתת "אילה", מלמד את נושא "ידון העתיקה".

אבל מסתבר שגם זה לא היה שיאו של החיבור. היום, במבט לאחור אני מבינה כי כל החיבורים האלה, במודע או שלא במודע, היו רק צירי דרך לקראת הקמתו של המרכז החינוכי שאנחנו קוראים לו: מוזיאון השפלה.

מוזיאון השפלה הוא יצירתו של משה כאשר אופיו של המקום ואופן פעולתו משקפים את אישיותו של משה.

אני יודעת וכמוני יודעים רבים כי הדרך היתה קשה, אפילו קשה מאוד. והרבה נחיצות, עקשנות ואמונה היו דרושים לו, למשה, כדי שיוכל להגשים את החלום הזה. אבל היה לך את זה.

דאתה זכית - משה. זכית לראות את חלומך קורם עור וגידים, הי נושט ומתפתח - כי ה"יש" שיצרת חזק ומרשים יותר מהכל.

ואסיים בסיפור קטן...

כל טוב לך משה, לך ולכל המשפחה שאותך ושנזכה להנות ממך וממפעלך עוד שנים רבות.

בשם בית כפר מנחם
מורנה